

KOA/909/Os/22

Warszawa, 15.03.2022 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Katarzyna Kalata - przewodniczący
2. Mieczysław Binkiewicz - członek
3. Jacek Brudnicki – członek (spr.)

działając na podstawie art. 127 § 2 i art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) oraz art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570) w związku z art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania GALLOP P2 Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi reprezentowaną przez pełnomocnika – Cezarego Pawlickiego od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno z dnia 24 stycznia 2022 r. Nr 2/2022, znak: OŚR.6220.25.2021.PG, odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku usługowo-handlowego z parkingiem naziemnym, zbiornikiem retencyjno-rozsądzającym oraz niezbędną infrastrukturą techniczną przy ul. Pułku IV Ułanów w Gołkowie, gm. Piaseczno na części działki ewidencyjnej nr 707/8 Gołków,

orzeka:

na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 13 grudnia 2021 r., GALLOP P2 Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi reprezentowana przez pełnomocnika – Tomasza Pakułę złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku usługowo-handlowego z parkingiem naziemnym, zbiornikiem retencyjno-rozsądzającym oraz niezbędną infrastrukturą techniczną przy ul. Pułku IV Ułanów w Gołkowie, gm. Piaseczno na części działki ewidencyjnej nr 707/8 Gołków.

Decyzją Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno z dnia 24 stycznia 2022 r. Nr 2/2022, znak: OŚR.6220.25.2021.PG odmówiono wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu wskazano, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z obowiązującymi na tym terenie ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Gołków zatwierdzonego uchwałą Nr 379/XVI/2011 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 29 grudnia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2012 r., poz. 3735), gdyż teren planowanego przedsięwzięcia znajduje się na obszarze oznaczonym symbolem 1U przeznaczonym jako tereny usług nieuciążliwych, podczas gdy ww. plan miejscowy definiuje usługi nieuciążliwe jako samodzielne obiekty budowlane lub pomieszczenia w budynkach o innych funkcjach niż usługowe, których nie zalicza się, zgodnie z obowiązującymi odrębnymi przepisami

do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których celem jest zaspokojenie potrzeb ludności a nie wytwarzanie bezpośrednio metodami przemysłowymi dóbr materialnych, podczas gdy planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i jako takie nie jest zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, z zachowaniem ustawowego terminu, wniosła GALLOP P2 Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi reprezentowaną przez pełnomocnika – Cezarego Pawlickiego, wnosząc o uchylenie skarżonej decyzji i umorzenie postępowania wskutek stwierdzenia, że planowane przedsięwzięcie nie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko. Alternatywnie odwołujący się wniósł o uchylenie skarżonej decyzji i ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia albo uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. W odwołaniu zakwestionowano to, że planowane przedsięwzięcie stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, dalej zwanego „rozporządzeniem”), a to z tego względu, że przedsięwzięcie ma być realizowane wyłącznie na części dz. ew. nr 707/8 (aktualnie objętej procedurą podziałową), z której jedynie niewielki fragment, nieobjęty zabudową, zlokalizowany jest w ramach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Poza tym zakwestionowano prawidłowość dokonanej przez organ I instancji wykładni postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Gołków, w tym w szczególności § 5 pkt 7) ww. planu, poprzez przyjęcie jego literalnego brzmienia i całkowitym pominięciu wykładni funkcjonalnej i systemowej, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania części wsi Gołków.

Rozpatrując powyższą sprawę Skład Orzekający zważył co następuje.

Rozstrzygnięcia organów administracji powinny opierać się na przepisach prawa, w szczególności przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, a także jak w niniejszej sprawie na przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 ze zm., dalej zwanej „ustawą”).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia a jej uzyskanie jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W myśl art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. W świetle art. 80 ust. 2 ustawy z zastrzeżeniem wskazanych w tym przepisie wyjątków, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W związku z tym zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 ustawy podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (tak: wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2020 r., II OSK 329/20).

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie jest to, że nieruchomość, na której zlokalizowane ma zostać planowane przedsięwzięcie (tj. działka ew. 707/8 obręb Gołków), znajduje

się na obszarze oznaczonym symbolem „1U” w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego części wsi Gołków zatwierdzonym uchwałą Nr 379/XVI/2011 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 29 grudnia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2012 r., poz. 3735, dalej zwany „planem miejscowym”).

Sporną okolicznością w świetle wniesionego odwołania jest to, czy planowane przedsięwzięcie polegające na budowie budynku usługowo-handlowego z parkingiem naziemnym, zbiornikiem retencyjno-rozsądzającym oraz niezbędną infrastrukturą techniczną zalicza się do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia, tj. *garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54–57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.* Odpowiedź twierdząca skutkuje uznaniem planowanego przedsięwzięcia za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, negatywna zaś skutkowałaby koniecznością umorzenia prowadzonego postępowania jako bezprzedmiotowego. W kontekście powyższego w zdumienie może wprawiać stanowisko prezentowane przez inwestora. Wystąpił on bowiem z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, co samo w sobie świadczy, że w jego ocenie stanowi ono przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Do wniosku inwestor załączył wykonane na jego zlecenie opracowanie „Karta informacyjna przedsięwzięcia – budowa budynku usługowo-handlowego z parkingiem naziemnym, zbiornikiem retencyjno-rozsądzającym oraz niezbędną infrastrukturą techniczną przy ul. Pułku IV Ułanów w Gołkowie, gm. Piaseczno” autorstwa zespołu pod kierownictwem mgr. Tomasza Pakuły. Na s. 5 ww. karty informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że planowane przedsięwzięcie zgodnie z rozporządzeniem zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a), tj., jako że inwestycja jest projektowana częściowo na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, poza granicami strefy ochrony ekologicznej i urbanistycznej ww. Obszaru, na terenie tzw. strefy „zwykłej” i może wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano, że projektowana powierzchnia użytkowa garaży, parkingów samochodowych, zespołów rozumiana jako suma powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu poziomego obiektu budowlanego wraz z towarzyszącą infrastrukturą wyniesie ok. 3596 m² (ok. 0,3596 ha), wobec czego zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy dla przedmiotowego przedsięwzięcia inwestor jest zobowiązany uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z kolei we wniesionym odwołaniu inwestor stara się zakwestionować prezentowaną do tej pory przez siebie kwalifikację planowanego przedsięwzięcia, argumentując, że nie powinno być ono zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ze względu na to, że przedsięwzięcie ma być realizowane wyłącznie na części dz. ew. nr 707/8 (aktualnie objętej procedurą podziałową), z której jedynie niewielki fragment, nieobjęty zabudową, zlokalizowany jest w ramach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Odwołujący czyni przy tym zarzut organowi I instancji, że ten nie dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego co do rzeczywistego terenu, na którym zlokalizowane miałyby zostać przedsięwzięcie i że organ ten powinien był przeprowadzić pogłębioną analizę akt sprawy w tym zakresie, w razie wątpliwości wzywając inwestora do szczegółowego wytyczenia terenu przyszłej inwestycji lub do przedłożenia decyzji podziałowej, względnie powinien był zawiesić rozpoznanie sprawy do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w odniesieniu do dz. ew. nr 707/8.

Przedstawiona powyżej argumentacja jest niespójna i niekonsekwentna z wcześniejszym stanowiskiem inwestora. Inwestor zaprzeczając samemu sobie w dość karkołomny sposób stara się

wywieść przeciwko organowi I instancji zarzut, że ten bezrefleksyjnie oparł się na wniosku inwestora i stwierdzeniach zawartych w załączonej do wniosku inwestora Karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Powyższe powoduje zasadniczy dysonans, bowiem w odwołaniu inwestor stara się zakwestionować przywołane powyżej stwierdzenia zawarte w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia dotyczące kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia jako przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jednocześnie swą argumentację w tym zakresie inwestor popierając fragmentami stwierdzeń z tejże właśnie Karty.

Mając powyższe na względzie, w ocenie Składu Orzekającego nie ma wątpliwości co do tego na jakim terenie miałyby zostać zlokalizowane planowane przedsięwzięcie. W Karcie informacyjnej przedsięwzięcia wskazano bowiem, że inwestycja będzie realizowana przy ul. Pułku IV Ułanów w Gołkowie, gm. Piaseczno, na części działki ew. nr 707/8, obręb 0013, a w załączniku do ww. opracowania wyrysowano granice lokalizacji inwestycji na terenie ww. działki. Z treści Karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz z części graficznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Gołków wynika jednoznacznie, że teren planowanego przedsięwzięcia położony jest częściowo na terenie obszaru chronionego krajobrazu, tj. Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, ustanowionego rozporządzeniem Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997 r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego. Z kolei z odwzorowań udostępnionych na geoprzestrzennej mapie form ochrony przyrody prowadzonej przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska (<http://geoserwis.gdos.gov.pl/>) wynika, że całość działki ew. nr 707/8, obręb 0013 w Gołkowie znajduje się na obszarze Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Do tego zgodnie z niekwestionowaną przez inwestora informacją zawartą w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia projektowana powierzchnia użytkowa garaży, parkingów samochodowych, zespołów rozumiana jako suma powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu poziomego obiektu budowlanego wraz z towarzyszącą infrastrukturą dla planowanego przedsięwzięcia wyniesie ok. 3596 m² (ok. 0,3596 ha). Mając powyższe na względzie za prawidłowe należy uznać ustalenie zawarte w treści Karty informacyjnej przedsięwzięcia, przyjęte następnie przez organ I instancji, że planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia. Planowana powierzchnia użytkowa garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów na potrzeby planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku usługowo-handlowego wraz z towarzyszącą mu infrastrukturą przekracza bowiem obszar 0,2 ha i jednocześnie znajduje się ona na obszarze (tj. działce ew. nr 707/8, obręb 0013 w Gołkowie) objętym formą ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Konsekwencją powyższego jest zatem uznanie planowanego przedsięwzięcia za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, którego realizacja wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kolejną kwestią sporną jest to, czy lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z treścią § 40 ust. 1 planu miejscowego na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1U i 2U plan ustala przeznaczenie terenu: *tereny usług nieuciążliwych*. Zgodnie z § 5 pkt 7) planu miejscowego, ilekroć w uchwale jest mowa o „*usługach nieuciążliwych*” – należy przez to rozumieć „*samodzielne obiekty budowlane lub pomieszczenia w budynkach o innych funkcjach niż usługowe, z których nie zalicza się, zgodnie z obowiązującymi odrębnymi przepisami do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których celem jest zaspokojenie potrzeb ludności a nie wytwarzanie bezpośrednio metodami przemysłowymi dóbr materialnych*”.

W uzasadnieniu skarżonej decyzji zaraz po przywołaniu ww. przepisów planu miejscowego, organ I instancji dokonał błyskawicznej subsumpcji, dochodząc do wniosku, że „*planowana inwestycja, jako przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziałujące na środowisko, nie należy do usług nieuciążliwych, których lokalizacja jest dopuszczona na obszarze oznaczonym symbolem 1U*”,

w konsekwencji czego organ stwierdził, że planowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z zapisami obowiązującego planu miejscowego.

To kluczowe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy ustalenie w ocenie Składu Orzekającego zostało dokonane w sposób nieprawidłowy, tj. bez dokonania stosownej wykładni przepisu § 5 pkt 7) planu miejscowego w związku z przepisem § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia. Organ I instancji nie dokonał jednak szczegółowej analizy definicji „usług nieuciążliwych”, w szczególności w kontekście jej strony przedmiotowej. Obiektami, które zgodnie z obowiązującymi odrębnymi przepisami nie powinny zaliczać się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko są w świetle tej definicji „samodzielne obiekty budowlane” lub „pomieszczenia w budynkach o innych funkcjach niż usługowe”. Jednocześnie, jak już zostało stwierdzone, w niniejszej sprawie przedsięwzięciem mogąącym znacząco oddziaływać na środowisko jest realizacja garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów na potrzeby planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku usługowo-handlowego wraz z towarzyszącą mu infrastrukturą (...). W skarżonej decyzji nie zestawiono ze sobą powyższych kwestii, nie dokonując w istocie oceny tego, czy realizacja garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów (...) jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko mieści się w zakresie pojęć „samodzielnego obiektu budowlanego” lub „pomieszczeń w budynkach o innych funkcjach niż usługowe”, użytych w definicji „usług nieuciążliwych”. Ocena powyższego niewątpliwie wymagałaby sięgnięcia do stosownych przepisów odrębnych, w szczególności ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, co jednak umknęło uwadze organu I instancji. Organ I instancji poszedł niejako „na skróty” stwierdzając, że skoro planowane przedsięwzięcie stanowi przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, to automatycznie nie mieści się ono w pojęciu „usług nieuciążliwych” w rozumieniu § 5 pkt 7) planu miejscowego. Takie konkluzja dla swej prawidłowości musi być poparta wnikliwą analizą treści przepisu i stosownymi rozważaniami, czego w niniejszej sprawie zabrakło. W efekcie organ I instancji przedwcześnie przyjął, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z obowiązującymi na tym terenie ustaleniami planu miejscowego.

. Zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, co oznacza, że strona ma prawo oczekiwać, iż jej sprawa w całości zostanie rozpoznana dwa razy. W ocenie Składu Orzekającego zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów prawa, skutkujących koniecznością uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Powyższe uzasadnia charakter stwierdzonego uchybienia materialnoprawnego (naruszenia § 5 pkt 7) planu miejscowego w zw. z § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) i art. 80 ust. 2 ustawy), które wymaga ponownego przeprowadzenia postępowania w znacznej części, tj. ponownej oceny zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, a w razie niestwierdzenia niezgodności wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia. Należy przy tym stwierdzić, że ewentualne podjęcie tych działań przez organ II instancji i wydanie przezeń decyzji co do istoty sprawy, wiązałby się z naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego i pozbawieniem strony możliwości zakwestionowania decyzji organu II instancji w administracyjnym toku instancji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie.

Wpis sądowy od sprzeciwu wynosi 100 zł. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Prawo

pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Skład Orzekający:

1/..... *Udoko* 2/..... *[Signature]* 3/..... *Bondel*

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno, ul. Kościuszki 5, 05-500 Piaseczno – celem zawiadomienia pozostałych stron postępowania w formie obwieszczenia a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w zw. z art. 49 k.p.a.; po upływie terminu w ww. przepisie Kolegium prosi o nadesłanie dokumentów potwierdzających, iż strony w formie obwieszczenia oraz w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości,
2. Cezary Pawlicki – pełnomocnik GALLOP P2 Sp. z o.o., ul. A. Struga 78, bud. E, lok. 1, 90-557 Łódź,
3. a/a.